

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 11 februari 1927 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om ändring i gällande bestämmelser angående fastställande av taxa för köttbesiktningensbyrå.

(2:a avd.)

I en inom riksdagens andra kammare väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 70, av herr *Fast* har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och framläggande för riksdagen av förslag till sådan ändring i lagen av den 10 oktober 1913 angående köttbesiktning och slakthus, att fastställandet av taxa för köttbesiktningensbyrå verkställas av länsstyrelse, samt att förslag till taxa avgives av fullmäktige eller motsvarande myndighet efter beredning av hälsovårdsnämnd eller särskilt tillsatt styrelse.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för framställningen, hänvisas till motionen.

De av motionären åsyftade bestämmelserna angående bestämmande av avgifter för köttbesiktning m. m. återfinnas i § 8 mom. 1 av lagen den 10 oktober 1913 (nr 239) angående köttbesiktning och slakthus och äro av följande lydelse:

§ 8.

Mom. 1. För köttbesiktning, anställd på grund av § 2, för sådan behandling av kött, som omförmäles i § 6 mom. 2 samt för begagnande av offentligt slakthus, varom i § 3 sägs, äger samhället uppbära avgifter enligt taxa, som, sedan Konungens befallningshavande, efter hörande av hälsovårdsnämnd eller den särskilda myndighet, varunder slakthusets förvaltning är ställd, därtill uppgjort förslag, av Konungen fastställas för minst ett år i sänder. I denna taxa må avgifterna ej sättas högre, än som kan anses erforderligt till betäckande av samhällets kostnader för köttets besiktning och stämpling samt ovanberörda behandling och, där fråga är om begagnande av offentligt slakthus, som nyss är nämnt, till betäckande jämväl av kostnaden för slakthusets förvaltning och underhåll jämte skälig ränta å anläggningsskapitalet.

Enligt motionärens mening skulle de nu gällande bestämmelserna rörande fastställande av köttbesiktningssavgifter vara otillfredsställande, huvudsakligen av den anledning, att den anslagsbeviljande myndigheten vore helt ställd utanför uppgörandet av taxeförslaget. Då hälsovårdsnämnden väljes av sagda myndighet torde denna anmärkning icke vara fullt riktig. Icke heller i övrigt synes i motionen vara anförda några övertygande skäl för den ifrågasatta lagändringen. På grund härav och då utskottet för egen del icke har sig bekant, att några olägenheter skulle vara förbundna med den nuvarande ordningen för dessa ärendens handläggning, anser sig utskottet icke kunna förorda motionärens framställning.

Utskottet hemställer därför,

att motionen II:70 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 februari 1927.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Nilsson* i Kabbarp, *Linders, Boberg, Lundell Andersson* i Fältenborg, *Kropp* och *Alexander Nilsson* samt

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Tånga, *Olsson* i Broberg, *Johansson* i Uppmälby, *Sköld, Pettersson* i Bjälbo, *Carlström, Andersson* i Grimbo och *Björk*.